

[Dagmar Andreasen.]

noget, som kan sammenlignes med dem, der blev forfulgt, fordi de sagde, jorden er rund, fordi hele deres forestillingsverden bryder sammen, hvis ikke det stadig væk må stå sådan, at hvis man er socialt indstillet, så søger man at øge de offentlige udgifter, også selv om det viser sig, at det går ud over dem, man egentlig vil hjælpe. Problemet er, hvordan vi skal få en dialog i gang, og det ved jeg ikke, netop fordi de, der er placeret så centralt i den offentlige debat, ikke forstår disse ting til fulde, i hvert fald gør mange af dem det ikke.

Jeg fornemmede — og jeg vil gerne have bekræftet fra handelsministeren, om jeg har fornemmet rigtigt — at både hr. K. J. Mortensen og handelsministeren ligesom åbnede en mulighed for, at vi kunne debattere problematikken om økonomisk demokrati, sådan at vi måske kunne få et oplæg i en anden udformning. Jeg synes, jeg sagde temmelig tydeligt, at det ville vi gerne være med til at diskutere fra det radikale venstre, men der er for mange uheldige bivirkninger ved det forslag, som foreligger, og når jeg kun fremhævede den del af forslaget, som drejer sig om tvangsopsparing til erhvervsinvesteringer, var det, fordi det egentlig var det eneste, ministeren havde taget med i sin redegørelse. Jeg ved da godt, at man prøvede på at give det et andet udseende, men der var jo ingen, heller ikke dem, som skulle have andel i både udbytte og medejendomsret, der egentlig accepterede den udformning. Det kan vist ikke komme bag på ministeren.

Så spørger handelsministeren: når der nu har været denne brede enighed om erhvervslovgivningen, hvad er så hele problemet? Ja, hele problemet er, at alle de stole dér er tomme, og at handelsministeren ikke har tilstrækkelig indflydelse på ressourcfordelingen indtil nu. Jeg vil da gerne sige, at jeg er helt klar på, at det ikke altid er nemt at være handelsminister. Jeg har hørt en tidligere handelsminister sige: „Grynte ville grise, om de kendte galtens kår“. Det kan jo være, ministeren mener ligesådan.

Frandsen: Ligesom man ikke skal give udtryk for nogen uenighed, når der ikke er nogen uenighed, skal man heller ikke, som jeg synes handelsministeren var ved at gø-

re, give udtryk for en enighed, hvor der i realiteten ikke er den brede enighed. Det er rigtigt, at hovedpunkterne i diskussionen har været ressourcfordelingen og spørgsmålet omkring økonomisk demokrati, men så mener jeg også, vi må sige, at der ikke er tale om den brede enighed.

Med hensyn til ressourcfordelingen kan vi et stykke ad vejen give regeringen ret i, at der er en række problemer omkring det offentliges øgede vækst, men vi mener, at det er mindst lige så vigtigt at diskutere spørgsmålet om, hvordan pengene bruges i erhvervslivet. Bruges de på den rigtige måde, og er det ikke samfundet, der skal dirigere i højere grad end hidtil, hvor pengene skal hen efter de ting, som man nu engang finder frem til? Og derfor mener jeg, at der er en forskel mellem det, som jeg gav udtryk for, og det, som handelsministeren gav udtryk for, og som igen udtrykker en betydelig forskel fra det, som kom fra Vs og Ks og Rs ordførere.

Med hensyn til økonomisk demokrati mener jeg også, det er forkert at sige, at vi er enige om målsætningen og kun uenige om udformningen. Det blev nuanceret lidt senere i handelsministerens svar til fru Dagmar Andreasen, hvor det ligesom også kom frem, at der også var en uenighed i målsætningen. For jeg mener, at hvis økonomisk demokrati virkelig skal være noget reelt, hvis der virkelig skal være en lille smule mening med det, ordet i virkeligheden står for, så må der naturligvis være tale om en afgjort forskel i målsætningen, fordi det, som et parti som SF, et socialistisk parti, ønsker, er jo, at det her kan bruges til at ændre samfundet, sådan at vi langsomt får et andet samfundssystem, mens det, der er tale om fra de borgerlige partier, naturligvis kun er, at man ændrer på overfladen, altså at man tager og flytter nogle midler fra én gruppe til en anden gruppe, men man er ikke interesseret i at ændre samfundssystemet, og det er sådan set vores berettigelse, at vi er herinde begge partier, men derfor synes jeg også, at det er uheldigt, at man prøver på at sige, at vi er enige om målsætningen.

Jeg håber, at SF og socialdemokratiet er enige om målsætningen, og at det, vi er uenige om, er fremgangsmåden, og derfor håber jeg også, at det, der kommer til efteråret